

[Koch.]

dette Spørgsmaal. Saa længe det er Tilfældet, synes jeg ogsaa, man skylder at lade den væsentlige Del af Afgørelsen af hele dette Forhold ligge i Mestrenes Hænder og ikke andre Steder.

Jeg har ikke mere Sympati end det ærede Medlem Hr. Schrøder for den daarlige Læremester; jeg mener, at ham behøver man ikke hverken at tage Hensyn til eller nære Medlidenhed med. Men man kan ikke af Hensyn til, at der desværre findes enkelte daarlige Læremestre, lave en Lov, der ganske tager alle Rettigheder fra Mestrene.

Jeg finder ikke, der fra vor Side er nogen som helst Grund til at diskutere de Ændringsforslag, der er stillet fra Flertallets Side. De ændrer efter vor Mening ikke en Tøddel i Forslagets Realitet, og vi maa derfor stemme imod disse Ændringsforslag, ligesom vi agter ved tredje Behandling at stemme mod Lovforslaget som Helhed.

Hvad angaar Venstres Ændringsforslag, saa er det sikkert et Forhandlingsgrundlag; men paa nærværende Tidspunkt skal vi fra vor Side afholde os fra at stemme om det Forslag, da vi alligevel ikke tror, det lader sig gennemføre. Jeg kan altsaa kun anbefale mine Meningsfæller at stemme imod de af Flertallet stillede Ændringer og at afholde sig fra at stemme om Venstres Ændringsforslag.

Hensigten med Lovforslaget er at gøre Forholdene bedre for de unge Mennesker. Men det, man vil *opnaa* ved dette Lovforslag, er — ikke at stille Mestrene stort værre eller bedre, end de i Forvejen er, de klarer sig nok, de kan simpelt hen lade være med at holde Lærlinge; de Mennesker, man rammer, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, er den Ungdom, hvis Vel man i Virkeligheden vil.

Rager: Jeg beklager, at det ikke er lykkedes i Udvalget at komme paa Talefod med Oppositionspartierne her i Folketinget; trods flere Anstrengelser fra Flertallets Side viste det sig ganske umuligt. Det Lovforslag, som Regeringen har fremsat, og som ifølge Sagens Natur maatte danne Grundlag og Udgangspunkt for Forhandlingerne, interesserede det overhovedet ikke Oppositionen at diskutere og gennemgaa paragrafvis. Som Følge deraf maatte det naturligvis blive en Nødvendighed for Regeringspartierne selv at arbejde med Lovforslaget, for saa vidt de mente, der trængtes til nogle enkelte Forandringer i det.

Nogle saadanne Ændringer er jo omtalt af den ærede Ordfører for Udvalget.

Jeg vil gerne knytte et Par enkelte Bemærkninger til disse Ændringer, bl. a. ogsaa af Hensyn til, at de har været berørt af de to senere Talere for Oppositionen, det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen og det ærede Medlem Hr. Koch. Den første erklærede, at han ikke havde nogen Interesse for disse Ændringer, og den sidste erklærede, at han maatte anbefale det konservative Folkeparti at stemme imod dem.

Begge Standpunkter er i og for sig interessante, de viser efter min Mening Tendensen i Oppositionspartiernes Stilling overfor Reformerne paa Lærlingelovgivningens Omraade; det laa jo ogsaa i de Udtalelser, som faldt i Dag, det er stadig Erklæringer af truende Art om, at nu falder Mesterlæren bort, ingen vil have Lærlinge længere. Erklæringer af denne Art kender vi ganske overordentlig godt, helt tilbage fra Firsernes Dage, gentaget sidst, kort forinden Lærlingeloven af 1922 blev vedtaget. Det er i øvrigt den samme Melodi, paa hvilken der synges, hver Gang en Reformlovgivning trænger frem herhjemme. Melodien er saa gammel og slidt, at det forekommer mig, at man kunde have forskaanet os for atter at høre den ved denne Lejlighed.

Man gaar saa langt som at sige, at hvis der er Fare for — det er ud fra de Herrers Synspunkt —, at Lovforslaget bliver vedtaget, vilde Regeringspartierne ikke staa bag ved og føre det frem. Man ved ikke, om man skal tage det som en Insinuation og blive fornærmet paa de Herrer; men jeg synes ikke, det er Sagen værd, jeg tror hellere, man skal indskrænke sig til at trække paa Smilebaandet og sige til de Herrer, at de burde hellere have sat sig ind i, hvad der ligger bagved dette Forslag.

Den højtærede Indenrigsminister fremkaldte fra det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen en Oprulning af de frygtelige Perspektiver, der laa bagved. Men hvis der har siddet ærede Medlemmer af Venstre og det konservative Folkeparti nede i Salen, den Gang det ærede Medlem erklærede, at nu skulde han igen rulle disse Frygteligheder op, tror jeg, de ærede Medlemmer er blevet utroligt skuffet over den, der i Øjeblikket paa deres Vegne svang Thors Hammer.

Hvad var det, der var saa frygteligt? Man vilde opstille Regler for Lønningerne! Rent bortset fra, at dette ikke er korrekt, saa er der intet forfærdeligt i dette, hvis disse Regler er rimelige. Og staar der, at de skal være urimelige? Men det passer